

at det er Regeringens som Rigsdagens Pligt at arbejde til det yderste for at bekæmpe de farlige Virkninger, som den økonomiske Situation i Verden medfører for vort Samfund. Hvad særlig Skibsfarten angaar, vil jeg nævne, at jeg i Gaar i et engelsk Blad læste den Udtalelse, at den neutrale Skibsfart ikke maatte tro, at den neutrale Skibsfart ikke maatte tro, at denne Krig opførtes til Benefice for den. Jeg vil tilføje, at den maa heller ikke tro, at Dyrtiden her i Landet er et Skuespil, som opføres til Benefice for den. Det er ønskeligt, at Skibsfarten under normale Forhold i Verden har de friest mulige Vilkaar til Udøvelse af sin betydningsfulde Gerning, men under de nuværende Vilkaar, hvor der ikke hersker Frihed paa Havene, men hvor de krigsførende Magter anvender deres Magtmidler ogsaa overfor de neutrale Flaader, kan man ikke forlange, at de neutrale Lande skal se paa Følgerne af disse Forhold uden Forsøg paa at imødegaa dem.

Det engelske Blad „Fair Play“ skrev i Torsdags: „De britiske Befragtere er nødte til at foretrække neutrale Landes Dampskibe til meget højere Fragter, end de kunde betinge ved at tage britiske Baade, for at sikre sig imod det ruinerende Tab, som kunde opstaa ved, at den af dem befragtede britiske Tonnage blev beslaglagt af Regeringen“. Denne Meddelelse viser, at den engelske Regering foretager Foranstaltninger vedrørende Flaaden, som medfører, at de engelske Befragtere kaster sig over den neutrale Flaade til endnu højere Priser end tidligere og dermed skruer Fragterne i Vejret. Dette medfører paa ny for de neutrale Lande og deres Tilførsler ogsaa en forøget Fragthøjelse. Det er dog ganske givet, at man ikke kan sidde og nøjes med et Ønske om, at disse abnorme Tilstande skal opføre, men at man maa finde Midler til at modvirke Følgerne af dem, og efter at alle Overenskomstforsøg er strandet, maa der, indtil det viser sig, om en frivillig Fragtregulering lader sig gennemføre, tilvebringes saadanne Midler gennem Afgifter.

Derfor anmoder jeg paa ny den høje Rigsdag om med Kraft at virke for dette Lovforslags snarlige Gennemførelse.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Th. Nielsen: Den højtærede Indenrigsminister har baade i Dag og forleden henvist til den Indstilling fra den overordentlige Kommission, paa hvilken han har bygget sit Lovforslag, og i Dag fremkom han med en Udtalelse om, at da jeg havde deltaget i Flertallets Indstilling, maatte deraf følge, at jeg i hvert Fald ikke kunde være enig med det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard). Jeg tror, da jeg ikke kan være til Stede i næste Møde, at det vil være rigtigt til Belysning af, hvorledes denne Indstilling fremkom, at gøre et Par Bemærkninger. Som nævnt var der nedsat et Fragtudvalg, som havde til Opgave at føre Forhandling med Rederne. Jeg maa sige, uden at komme nærmere ind paa disse Forhandlinger — dertil strækker Tiden ikke til —, at jeg meget beklager, at disse Forhandlinger ikke førte til et Resultat. Det er min Opfattelse, at det havde været bedst for alle Parter, ogsaa for Rederne selv, om det var sket. Det er min Opfattelse, at Rederne slipper i hvert Fald ikke billigere nu, end hvis de var gaaet ind paa, hvad Fragtudvalget foreslog; og jeg vil ogsaa her sige, at jeg ønsker ikke, at Rederne skal slippe billigere. Nu vilde det jo have været naturligt, om dette Udvalg, der var nedsat til at føre Forhandling med Rederne, havde fremsendt en Indstilling til Kommissionen om Resultatet. Det sker jo her i Rigsdagen, naar der er nedsat et Underudvalg, og det sker ogsaa i alle andre Kommissioner. En saadan Indstilling til den samlede Kommission fremkom imidlertid ikke fra dette Udvalg. Derimod skete der det, at den 11. Januar var Udvalget kaldt sammen til et Møde, og der forelagde Kommissionens Formand for Udvalget dette Forslag til Indstilling, som er trykt i Kommissionens Betænkning. Ingen af Udvalgets Medlemmer kendte det — ja, det tør jeg dog ikke sige, enkelte havde vel haft Lejlighed til at se det —, men jeg og Udvalgets Medlemmer som saadanne havde ikke haft Lejlighed til at se det, før vi kom sammen den 11. Januar